

בתי המשפט**ב ד ל ת י י ס ג ו ר ו ת**

תמ"ש 28240/09

בית המשפט לענייני משפחה בירושלים

תמ"ש 29540/09

תמ"ש 30001/09

לפני: כבוד השופט פיליפ מרכוס

המבקשים

ד.ג. (המבקש בתמ"ש 28240-09)
 נ. ר. (המבקש בתמ"ש 29540-09)
 ב. י. (המבקש בתמ"ש 30000-09 ; 30001-09)
 ע"י ב"כ עו"ד אירית רוזנבלום ועו"ד אביטל ישר רוזני

נגד

המשיבים

1. פרקליטות מחוז ירושלים-אזרחי
 ע"י ב"כ מתמחה מר אורי סירוטה ומתמחה מר יום טוב
 כלפון
 2. היועמ"ש לממשלה (משרד הרווחה)
 ע"י ב"כ עו"ד נורית פולק ועו"ד מיכל ברגר

לכתב ערעור בכתבי טענות (11-05-2010): עמש 14816-04-10 ד' - ב"כ עו"ד אירית רוזנבלום נ' היועץ
 המשפטי לממשלה עו"ד: אירית רוזנבלום

מיני-רציו:

* ביהמ"ש לענייני משפחה בי-ם דחה שלוש בקשות, במסגרתן עתרו יהודים רווקים שביצעו הליך פונדקאות בהודו, לצו הפניה לבדיקת רקמות לפי נוהל חו"ל ולקביעת אבהות. ביהמ"ש קבע כי הוא נעדר סמכות ליתן את הסעד המבוקש וכי מסקנה זו תואמת גם את טובת העוברים הילודים והמדיניות השיפוטית הראויה.

* משפחה – אבהות – סמכות שיפוט

* משפחה – אבהות – הוכחה

שלוש בקשות שונות שנדונו במאוחד, אשר בכל אחת מהן, עתר יהודי רווק, להפניה לבדיקת רקמות לפי נוהל חו"ל ולקביעת אבהות לגבי ילד, אשר נולד/ עתיד להיוולד בהודו במסגרת הליך פונדקאות. עפ"י הנטען בבקשות, מטרת הצו האמור היא להבטיח את זכויותיו של הילד/העובר. שכן, עד אשר ירשם המבקש כאבי הקטין, התינוק לא יוכל לקבל דרכון, כיסוי ביטוחי, וכיסוי רפואי וגם לא יוכל להיכנס לישראל. יצוין כי העובר נוצר מביצית של תורמת אנונימית שהופרתה בזרעו של המבקש וכי במסגרת ההסכם לנשיאת עוברים – שנעשה מול נשים אזרחיות הודו, ויתרה הפונדקאית על כל קשר משפטי עם התינוק שיוולד. הדיון התמקד בשאלת הסמכות. באשר לסמכות המקומית, נטען כי המבקש בכל אחד המקרים הוא תושב ואזרח ישראל, ובאשר לסמכות הבינלאומית, נטען כי המבקש

בכל מקרה יהיה האפוטרופוס הטבעי של היילוד על פי סעיף 14 לחוק האפוטרופוסות. נוסף על כך, נטען כי הסמכות מוקנית על פי סעיף 76(2) לחוק האפוטרופוסות הקובע כי: "בתי המשפט בישראל מוסמכים- ... (2) לפעול לפי הפרק השני והשלישי לחוק זה, בכל מקרה שהצורך לעשות כן התעורר בישראל". נטען שיש לתת פרשנות מרחיבה לסעיף, זאת על פי אמרתו של השופט ח' כהן ב-ע"א 100/76 פרלמוטר נ' פרלמוטר.

ביהמ"ש לענייני משפחה דחה את הבקשות, ופסק כי:

אין לבימ"ש סמכות ליתן את הסעדים המבוקשים. שכן, המבקשים לא זוכים למעמד של הורים, עפ"י סעי' 14 לחוק האפוטרופוסות, עד אשר הורותם תוכח; מבחינת העוברים, והילודים כשייולדו, לא התעורר כל צורך בישראל לפעול עפ"י הפרקים השני והשלישי של חוק האפוטרופוסות. הקטינים אינם בישראל, הפונדקאית אינה בישראל, והזיקה לישראל תתעורר אך ורק אם ישכנעו המבקשים את ביהמ"ש כי הם האבות, ולא לפני כן. וגם אז, השאלה פתוחה אם הצורך לפעול יתעורר בישראל; ביהמ"ש אינו קובע כעת מה היה או יהיה אירוע או מעשה אשר יקימו את הצורך, בלשון סעי' 76(2) לחוק האפוטרופוסות.

לשיטת ביהמ"ש, מסקנה זו תואמת גם את טובת העוברים הילודים והמדיניות השיפוטית הראויה. ביהמ"ש מציין בראשית הדיון, כי על פני הדברים, מדובר בפגיעה בעקרונות שהוצבו בחוק הסכמים לנשיאת עוברים. בחוק זה נקבעו תנאים רבים בעניין הסכם כאמור וביצועו. תנאים אלה מצביעים בבירור על כך שהמחוקק הישראלי ראה לנכון לאשר פונדקאות רק בתנאים שיבטיחו את טובת הקטין, והדגש כאן, לענייננו, על כך שתהיה הורות של אב ואם, אשר מסוגלותם לגדל את הילד נבדקה. כן צוינה האמנה בדבר זכויות הילד, אשר אף היא מדברת על ילד שיש לו שני הורים. על כל אלה יש להוסיף את סעיף 25 לחוק האפוטרופוסות, הקובע גם את חובתו של ביהמ"ש להכריע לפי טובת הילד, וכן חזקת הגיל הרך; ביהמ"ש יהסס, מהסיבות המנויות לעיל, לתת גושפנקא לפעולה אשר נוגדת את הערכים שקבע המחוקק הישראלי בעניין הסדרי הפונדקאות.

למבקשים פתרון אחר: ביצוע בדיקה במעבדה שאינה בישראל (למשל בהודו), והבאת התוצאות בפני הרשויות הישראליות על מנת שיכירו במבקשים כאבותיהם של הקטינים העתידים להיוולד.

פסק דין

1. א. בכל אחת מהבקשות בפניי, עותר אדם להפניה לבדיקת רקמות לפי נוהל חו"ל ולקביעת אבהות.
- ב. כל אחד מהמבקשים הוא יהודי רווק.
- ג. כל אחד מהמבקשים פנה בשנת 2009 למרפאה בהודו, אשר בעזרתה החלו הליכי פונדקאות (נשיאת עוברים).
- ד. כל אחד מהמבקשים חתם בהודו על חוזה מול אישה או (בעניינינו של המבקש בתמ"ש 30000-09; 30001-09, שתי נשים), שהן אזרחיות הודיות, אשר הסכימו לשאת עובר, וחתם על הסכם בנדון.

- ה. ברחמן של הפונדקאיות הושתלו ביציות של תורמת אנונימית לאחר שהופרו בזרעו של המבקש. נאמר כי תורמות הביציות ויתרו על כל זכות הורית או משפטית על הילדים שיוולדו מביציותיה.
- ו. לכל אחד מהבקשות צורפו אישורים בדבר ההריון, וכן אישורים אשר מוכיחים לכאורה כי ההריונות הן מתרומות הזרע של המבקשים, כל אחד לפי העניין.
- ז. עוד מודגש כי הפונדקאיות אינן יהודיות ועל כן אין חשש ממזרות.
- ח. איני דן בהחלטה זו מה המשמעות המשפטית/הלכתית אם ההריון נובע מתרומת ביצית ע"י תורמת יהודיה נשואה.
2. א. העתירה היא זהה בכל אחת מהבקשות.
- ב. נטען כי יש, לטובת כל אחד מהיילודים, להבטיח את "זכויותיו", על ידי קביעת אבהותו. עד אשר ירשם המבקש כאבי הקטין, התינוק לא יוכל לקבל דרכון, כיסוי ביטוחי, וכיסוי רפואי וגם לא יוכל להיכנס לישראל. לאור ההסכמים שנעשו, הפונדקאית לא תהיה האם המשפטית של היילוד, כך שהיילוד חסר אזרחות וחסר זהות.
- ג. ישנה הפניה בבקשה לסעיף 33(א)(6) [לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות](#), התשכ"ב - 1962 (להלן – חוק האפוטרופסות), המסמיך את בית המשפט למנות אפוטרופוס לעובר.
- ד. יחד עם זאת, לא נתבקש מינוי אפוטרופוס.
3. א. ביקשתי שהבקשות תושלמנה על ידי מתן הסב "מניין הסמכות הבינלאומית והמקומית לדון בבקשה".
- ב. ביקשתי גם צירוף הסכם הפונדקאות, וכן הסבר מדוע הפונדקאית לא צריכה להיות צד להליך.
- ג. לאחר שצורף הסכם הפונדקאות, התברר כי הפונדקאית וויתרה על כל קשר משפטי עם התינוק שיוולד.
- ד. באשר לסמכות המקומית, נטען כי המבקש בכל אחד המקרים הוא תושב ואזרח ישראל, ובאשר לסמכות הבינלאומית, נטען כי המבקש בכל מקרה יהיה האפוטרופוס הטבעי של היילוד על פי סעיף 14 לחוק האפוטרופסות.

ה. נוסף על כך, נטען כי הסמכות מוקנית על פי סעיף (2)76 לחוק האפוטרופסות:

"בתי המשפט בישראל מוסמכים-

...

(2) לפעול לפי הפרק השני והשלישי לחוק זה, בכל מקרה שהצורך לעשות כן התעורר בישראל".

ו. נטען שיש לתת פרשנות מרחיבה לסעיף, זאת על פי אימרתו של השופט ח' כהן ב-ע"א 100/76 פרלמוטר נ' פרלמוטר פ"ד (3) 355.
ז. עוד אחזור לפרשנות הסעיף האמור.

4. ממשיכים התובעים וטוענים, כי הם יהיו, כל אחד, ההורה המוכר היחיד, התינוק יהיה זכאי למעמדו המשפטי של האב

"ואין בעצם המצאות העובר מחוץ לגבולות מדינת ישראל ולידתו שם כדי להעניק לתינוק העתיד להיוולד משום זיקה לדין המקומי".

זאת, כך טוענים המבקשים:

"על מנת להעניק לתינוק אזרחות ישראלית ובכך לאפשר את הוצאתו מהודו והשבתו אל בית אביו, כמו ליתן לו את מלוא הזכויות להן הוא זכאי כילד ואזרח ישראל, בהתאם לנוהלי משרד הפנים, יש צורך לבצע בדיקה לסיווג רקמות באחת המעבדות המוכרות בישראל".

5. א. סעיף 28א לחוק המידע הגנטי, התשס"א – 2000 (להלן – חוק המידע הגנטי), קובע כי לא תיערך בדיקה גנטית לקשרי משפחה אלא על פי צו בית המשפט לענייני משפחה.

נטען אפוא, כי לבית משפט זה הסמכות הייחודית והבלעדית לדון בבקשה.

ב. תשובת היועץ המשפטי לממשלה באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים, היא שניתן להיעתר לבקשה, וציינו הנהלים הדרושים. בתגובת הפרקליטות מודגש, כי קביעה האבהות היא עניין in rem, והכלל בדבר הראייה הטובה ביותר מצריך, במקרה דנן, ראייה

חותכת ונחרצת, עד כמה שניתן, ובדיקת סיווג רקמות תיתן בדרך כלל מענה.

ג. עוד מפנה הפרקליטות לסעיף 28 ז(ב) לחוק המידע הגנטי, הקובע כי:

"בדיקה תיערך אך ורק במכון גנטי ... בישראל שהמנהל הכיר בהם לשם ביצוע בדיקות כאלה".

ד. הודגש כי נטילת הדגימה תיעשה בקונסוליה הישראלית בחו"ל, וכי מדובר בבדיקה לא פוגענית, כאשר בדיקה נעשית על ידי לקיחת דגימה מהחלק הפנימי של לחיו של הנבדק.

ה. עוד מודגש כי יהיה צורך להוכיח, גם אם תוכח אבהותו של המבקש כלפי התינוק, כי אין מניעה משפטית בדין ההודי באשר להליך הפונדקאות וכן את הסכמת האם היולדת לקבלת אזרחות ישראלית לקטין והוצאתו מהודו לישראל. יהיה צורך שהפונדקאית תחתום על תצהיר מול הקונסול בעניינים אלה.

6. א. התעוררו אצלי שאלות האם ראוי שבית משפט זה ייתן את הצו המבוקש.

ב. מדובר, על פני הדברים, בפגיעה בעקרונות שהוצבו ב**חוק הסכמים לנשיאת עוברים** (אישור הסכם ומעמד הילוד) התשנ"ו 1996 (להלן – חוק ההסכמים). עפ"י חוק ההסכמים נקבעו תנאים רבים בעניין הסכם כאמור וביצעו: בין היתר:

- (1) ההורים המיועדים מוגדרים כ"איש ואישה שהם בני זוג" (סעי' 1 לחוק ההסכמים) והאם הנושאת צריכה להיות אישה שאינה נשואה (אם כי ניתן לאפשר הסכם עם אשה שאינה נשואה בתנאים שנקבעו);
- (2) האם הנושאת צריכה להיות בת דתה של האם המיועדת, אלא אם כל הצדדים אינם יהודיים;
- (3) יש לצרף חו"ד רפואית בדבר אי יכולתה של האם המיועדת להתעבר ולשאת הריון או כי הריון עלול לסכן משמעותית את בריאותה (סעי' 4(א)(2));
- (4) יש לצרף חו"ד רפואית בדבר התאמה לתהליך של כל אחד מהמעורבים (סעי' 4(א)(3));

(5) יש לצרף הערכה פסיכולוגית בדבר התאמה להליך של כל אחד מהמעורבים (סעי' 4(א));

(6) יש לצרף אישור פסיכולוג או עו"ס כי ההורים המיועדים קיבלו יעוץ מקצועי מתאים, לרבות בדבר אפשרויות הורות אחרות (סעי' 4(א)).

(7) עפ"י סעי' 4(ב) לחוק, הוועדה רשאית לדרוש חומר נוסף ולשמוע כל אדם אחר לפי שהדבר יראה לוועדה לנכון.

(8) הוועדה גם צריכה לעיין בהסכם ולהיות בטוחה שאין תנאים שיפגעו בצדדים או בעובר שיוולד (סעי' 5(א) לחוק).

ג. תנאים אלה מצביעים בבירור על כך שהמחוקק הישראלי ראה לנכון לאשר פונדקאות רק בתנאים שיבטיחו את טובת הקטין, והדגש כאן, לענייננו, על כך שתהיה הורות של אב ואם, אשר מסוגלותם לגדל את הילד נבדקה.

ד. נוסף על כך, התעוררו אצלי שאלות הנובעות מהאמנה בדבר זכויות הילד, שנעשתה ב- 1989 ע"י האומות המאוחדות, ואשר אושררה בישראל ביום 4.8.91 ונכנסה לתוקף בישראל ביום 2.11.91.
(1) סעי' 3(1) לאמנה קובע כי:

"בכל הפעולות הנוגעות לילדים, בין אם ננקטות בידי מוסדות רווחה סוציאלית ציבוריים או פרטיים ובין בידי ביהמ"ש, רשויות מנהל או גופים תחיקתיים, תהא טובת הילד שיקול ראשון במעלה".

(2) סעי' 7(1) קובע כי:

"הילד ירשם תיכף לאחר לידתו ותהיה לו מלידתו הזכות להיקרא בשם, הזכות לקבל אזרחות, וככל האפשר הזכות להכיר את הוריו ולהיות מטופל על ידם".

(3) כל סעיפי האמנה מדברים על ילד שיש לו שני הורים. יש התייחסות בסעי' 3(2) ל"זכויות וחובות הוריו", וכך גם בסעי' 5 ובסעי' 7 כאמור.

(4) סעי' 18 קובע:

"(1) המדינות החברות יעשו כמיטב מאמציהן להבטיח הכרה בעיקרון כי לשני ההורים אחריות משותפת לגידול הילד והתפתחותו.

להורים... אחריות בסיסית לגידול הילד
והתפתחותו, בראש מעיניהן תעמוד טובתו של
הילד".

- ה. ברור כי סעיפים אלה באמנה מבוססים על השקפה טבעית, לא רק שילד נולד, מבחינה ביולוגית, מהורים שהם איש ואישה, אלא מההנחה שילד יגדל ויתפתח על מנת שיוכל למלא את תפקידו בחברה אם יגדל בקרב איש ואישה.
- ו. על כל אלה יש להוסיף את סעיף 25 לחוק האפוטרופסות, הקובע גם את חובתו של בית המשפט להכריע לפי טובת הילד, וכן חזקת הגיל הרך

"ובלבד שילדים עד גיל 6 יהיו אצל אמם אם לאין סיבות מיוחדות להורות אחרת".

אכן סעיף זה דן במצב בו הורים לא הגיעו להסכם על פי סעיף 24 לחוק האפוטרופסות, אולם ברור כי הנחת המחוקק היא שלכל ילד יש אם.

7. א. בגלל העניינים האלה, קיימתי דיון במעמד הצדדים, וגם הזמנתי את ב"כ היועמ"ש במשרד הרווחה, זאת על בסיס חובתו הכללית של ביהמ"ש לפעול לטובת הקטין בכל החלטותיו.
- ב. בפתח הדיון הדגישה ב"כ המבקשים כי בימ"ש אינו מתבקש בשלב זה להכריע בענין האבהות, וכי מבחינתה הבקשה היא טכנית, לאפשר בדיקה גנטית במעבדה בישראל, ולהבטיח כי תנאי לקיחת הדגימה מהקטינים שיוולדו יהיו כאלה אשר יאפשרו אמינות מירבית לבדיקה שתיעשה.
- ג. ב"כ המבקשים הגישה מסמך, חתום בידי עו"ד בהודו, אשר הודיע כי מבחינת המשפט ההודי כל אזרח רשאי לבקש בדיקת די. אן. איי. כדי לבחון את האבהות והאמהות של ילד שנולד מחוץ לקשר נישואין. אין כל צורך בצו שיפוטי או באישור של רשות ממשלתית לעשות בדיקה, גם אם המדובר בילד קטין. מי מההורים יכולים לבקש את הבדיקה, ואין מניעה להוציא את הדגימות למעבדה מוכרת מחוץ להודו.

ד. לכן התעוררה השאלה אם יש בכלל צורך במעורבות בימ"ש ישראלי: על פני הדברים ניתן להעביר תוצאות של בדיקה, שנעשית בכל מקום, בפני הרשויות בישראל, על מנת שתוכר האבהות על בסיס בדיקה כאמור. חוק המידע הגנטי אינו פוסל תוצאות בדיקה שנעשית במדינה אחרת, מבחינת התקפות המדעית של הבדיקה. סעי' 28ז(א) לחוק המידע הגנטי קובע במפורש:

"בלי לגרוע מהוראות כל דין, בדיקה לפי פרק זה תיערך בדרך ובמקום שיבטיחו שמירה מירבית על כבוד האדם, על פרטיותו ועל בריאותו ובמידה המועטה האפשרית של אי נוחות".

ה. אם אקבע כי לבימ"ש זה אין סמכות לדון בבקשה, למבקשים פתרון אחר: ביצוע בדיקה במעבדה שאינה בישראל, והבאת התוצאות בפני הרשויות הישראליות על מנת שיכירו במבקשים כאבותיהם של הקטינים העתידים להיוולד.

ו. אינני פוסל את האפשרות שפס"ד לאבהות ינתן בבימ"ש מוסמך בהודו, וכי פסה"ד יובא לאישור בישראל עפ"י סעי' 11 [לחוק אכיפת פסקי חוץ](#) התשי"ח 1958.

ז. עמדת ב"כ היועמ"ש במשרד הרווחה היתה כי אכן מדובר בפרצה, לעומת חוק ההסכמים, והיא הודיעה כי הענין בבדיקה לקראת הצעת חקיקה כדי לסגור את הפרצה.

ח. אולם עמדתה היתה שאין מקום להזמין תסקיר בשלב זה, וכי אין מצב משפטי שאוסר את ביצוע הבדיקה כפי שהתבקשה.

8. א. עמדת ב"כ היועמ"ש במשרד הרווחה היתה כי אכן מודבר בפרצה, לעומת חוק ההסכמים, והיא הודיעה כי הענין בבדיקה לקראת הצעת חקיקה כדי לסגור את הפרצה.

ב. אולם עמדתה היתה שאין מקום להזמין תסקיר בשלב זה, וכי אין מצב משפטי שאוסר את ביצוע הבדיקה כפי שהתבקשה.

9. א. מסיבות אלה יש לחזור לשאלה בדבר הסמכות.
 ב. הפסיקה בעניין סעי' 276(2) לחוק האפוטרופסות דנה כמעט כולה ביחסים בין הורים לילדים כאשר אחד ההורים לפחות הוא אזרח ישראלי או תושב ישראלי.

ג. בענין פרלמוטר הנ"ל שבו מדובר בשני הורים, אזרחי ישראל, קטין בעל אזרחות ישראלית מלידה, האם רכשה לעצמה ולקטין אזרחות גרמנית, שני ההורים נסעו עם הקטין לגרמניה לביקור אצל הורי האם והיא סירבה להחזיר את הקטין לישראל. בערכאה הדיונית קבע ביהמ"ש כי הצורך לפעול לא התעורר בישראל. כך כתב כב' השופט חיים כהן (עמ' 359):

"לדעתי יש לקרוא את סעיף 76 לחוק על שני חלקיו, כחטיבה אחת, לאמור: בתי-המשפט בישראל מוסמכים להכריז אדם פסול דין וכו' אם מקום משובו או מקום מגוריו הוא בישראל, ומוסמכים הם לפעול פעולה אחרת למען פסולי-דין לא רק כשמקום-מושבם או מקום-מגוריהם הוא בישראל, כי אם בכל מקרה אשר בו מתעורר הצורך לפעול בישראל. קטין שמקום-מושבו הוא בישראל, ממילא מתעורר הצורך לפעול למענו בישראל, ואין רבותא בהוראה המיוחדת שבסעיף-קטן (2); אלא אפילו קטין שאינו בישראל, יכול ויתעורר הצורך לפעול למענו בישראל".

אין בעמדה זו לסייע למבקשים בהליך דן.

ד. בע"א 25/73 קורנל נ' קורנל פ"ד כט (2) 259 מדובר בשאלת המצאת כתבי טענות לבעל דין שהיה בחו"ל; אבל הילד שהה בארץ.

ה. [בהמ' \(נצ'\) 116/82 פולופ נ' צולין פ"מ תשמ"ד\(1\)](#), 111 נדונה גם שאלת המצאה של כתבי בי דין מחוץ לתחום המדינה. אם ובנה הקטין, תושבי שוויץ ובעלי אזרחות גרמנית, הגישו בישראל תביעת אבהות נגד מי שהתגורר בארגנטינה. האם ציינה כי פגשה את האיש בארה"ב, האיש הוא תושב ואזרח ישראל. השופט המלומד לינדנשטראוס קובע כי הביטוי

"הצורך לעשות כן" בישראל אינו "ביטוי בעלמא" והוא מתייחס למכלול עובדות בהן דן בימ"ש שבפניו מועלית הבעיה לדיון",

אולם בנסיבות הענין, כאשר הביא השופט המלומד בחשבון את עמדתו של כב' השופט כהן בענין פרלמוטר, לעיל, הוא ביטל את ההמצאה בחו"ל על בסיס זה שהצורך להליך לא התעורר בישראל.

ו. יצא לי לדון בענין סעי' 76 (2) לחוק האפוטרופסות, בהקשר של קשיש ולא בהקשר של קטין או עובר. [בתמ"ש 21140/06 ר.א. נ'](#)

האפוטרופוס הכללי (פורסם בנבו). מדובר באדם אשר לפי הטענה הוכרו בבימ"ש מוסמך בניו ג'רזי כחסוי, והבקשה היתה לאפשר למי שהתמנה אפוטרופוס ע"י ביהמ"ש בארה"ב לפעול בחשבון בנק של החסוי בישראל, באמצעות אדם אשר קיבל יפוי כח נוטריוני מאת האפוטרופוס. קבעתי בתהליך כי אכן יש צורך לדאוג לנכס בישראל, אך לא הובאה כל ראיה בפני בימ"ש זה המצדיקה את הכרזתו של החסוי כפסול דין, או כי הוא אינו מסוגל לטפל בענייניו, כך שהצורך לפעול לא התעורר בישראל.

10. א. מסקנתי היא כי אין לבימ"ש סמכות ליתן את הסעדים המבוקשים.
- ב. המבקשים לא זוכים למעמד של הורים, עפ"י סעי' 14 לחוק האפוטרופסות, עד אשר הורותם תוכח.
- ג. מבחינת העוברים, והילודים כשיוולדו, לא התעורר כל צורך בישראל לפעול עפ"י הפרקים השני והשלישי של חוק האפוטרופסות. הקטינים אינם בישראל, הפונדקאית אינה בישראל, והזיקה לישראל תתעורר אך ורק אם ישכנעו המבקשים את ביהמ"ש כי הם האבות, ולא לפני כן.
- ד. גם אז, השאלה פתוחה אם הצורך לפעול יתעורר בישראל; אינני קובע כעת מה היה או יהיה אירוע או מעשה אשר יקימו את הצורך, בלשון סעי' 76(2) לחוק האפוטרופסות.
- ה. מסקנה זו תואמת גם את טובת העוברים הילודים והמדיניות השיפוטית הראויה. בית המשפט יהסס, מהסיבות המנויות לעיל, לתת גושפנקא לפעולה אשר נוגדת את הערכים שקבע המחוקק הישראלי בעניין הסדרי הפונדקאות.
11. כפי שציינתי, המבקשים אינם ללא פתרון לסוגיה, אך בימ"ש זה לא יתן סעד אשר אינו מוסמך לתת. הבקשות נדחות.
12. כל צד ישא בהוצאותיו.
13. המזכירות תשלח העתק פס"ד זה לב"כ הצדדים.
14. עלי להתנצל בפני הצדדים על האיחור בהוצאת פסק דין זה: מדובר בתקלות במסגרת הטמעת תוכנה חדשה.

ניתן היום, ד' ניסן תש"ע, 19 מרץ 2010, בהעדר הצדדים.

פיליפ מרכוס 54678313-28240/09

פיליפ מרכוס, שופט

[הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה